

خواجہ نغمہ م الملک در (سیرالملوک) حکایت کند کہ از زمانہ
 خلفای راشدین رضوانہ اللہ علیہم اجمعین تا بوقت سلطان
 محمود غزنوی قانونہ و رفتار و امثلہ و مناسبات از درگاہ
 سلاطین بمصر می نوشتند و بفارسی از درگاہ سلاطین
 امثلہ نوشتند عیب بود، چو وہ وقت وزارت محمد الملک
 ابو نصر گندی (رسید کہ او وزیر المہارالانہ بہ ہماقیر
 بلک ساجوقی بود از کم بضاعتی خور فرمود تا آنہ قاعدہ را
 بر طرف ساختند و احکام و امثلہ از دواو بہ سلاطین بفارسی
 نوشتند، و نیز حکایت کند کہ امیر عبداللہ بہ طاهر کہ
 بروزگار خلفای عباسی امیر خراسانہ بود، روزی در نیشاپور
 نشستہ بود، شخصی کتابی آورد و تحفہ بہ او پیش آورد،
 بر سید کہ ایہ چہ کتابست؟ گفت ایہ قصہ نامہ و عذرانہ
 و خوبہ حکایتی است کہ حکما بنام شاہ نوشیروانہ جمع کردہ
 اند، امیر فرمود کہ ما مردم قرآن خوانیم بغیر از قرآن و حدیث
 بیغیر چیزی نمیخوانیم، ما از بہ نوع کتاب در کار نیست
 و ایہ کتاب تالیف مقامست و بہ ما مردودست فرمود
 تا آنہ کتاب را در آب انداختند، و حکم کرد کہ در قلمرو
 مسہ ہر جا کہ از تصانیف عجیب و مفادہ کتابی باشد جلد را
 بسوزانند و از بہ جهت تا روزگار آل سامانہ اشعار عجم
 را نندیدہ اند و اگر احیاناً نیز شعر کفہ باشند مدونہ
 نگردہ اند.

(عرب باشندہ عثمانی باشندہ بخت انباشندہ
 زکوی لازم بر وثیقہ و ر)

حکیم ابو القاسم حسبه به احوال به شرف شاه طوسی (ایران)
 شعراست که سالاری و دنیا نیک اله بویوله شواسته
 معدود در. خراسان طوسی جوار رنده (رزانه)
 خرم سینه (۳۰۰) تا رنجینه طومحسه. طومغوغی
 زمانه با یاسی طوسه خا رجینه بر باغچه ناله انماریه منول
 اولد و غنچه فردوسی تکبیه اولونه و غنی مرویه. صاحب
 ترجمه ده با یاسنک لقبی آلمشده. امکان تحصیل دین
 صوکره و طغنه کتاب اد فرغله وقت کجیر بر صبه و غنچه
 اسکی ایران تار بختک روایت و حکایات و اساطیر
 حادی (باستانه) نام کتابی عمار تا از برائیم و هفتوز
 مجوسی ریشه اولام کو یولورک اباعه حد نقل ایتدکاری
 حکایاتی ده ریکلم مکده لذت الم رفه. کونیک کتا زنده کیم
 بر ایرماده کنارنده مطالع و بعضی اشعار سوله صبه
 فردوسی مجهول بحالده یا شاکنه طوسی و الیستنه بر هفتوز
 کورمکله نظم ابحونه تا غنچه. قدر کتیم و سلطانه محمود
 سبک تکبینه غنچه و سبکله آریورک بر کوه تصادقا او
 باد شاهک ملک الشعرا سی اولانه غنچه ایله بونک
 خاکر دلرک اولام عسکری و فرغنی نکه محاسرینه
 کیر صبه. بونلر فردوسی فی کویلی قیافه کورنیم منتقل
 ایدوب یوراسی مجلس شعرا و عیدانه شاعره در شعره قابل
 اولیانلر کیره من یوللی افاده ایله دفع ایتک ایتدکار
 ایله ده فردوسی شعردنه بران بیره ک اولدوغنی بیانه ایدوب
 شاعرلر مشکل قافیه لی بره مصراع سوبلیوب فردوسی دروغی
 مصراعی طلبا ایتدکار که اولار فردوسی کئی ایدلر شونلر در.
 غنچه
 عسکری
 فرغنی
 فردوسی
 چونه عمار غنی توکل نبود در کتله
 مانند رفعت ماه نباشد و شیم
 مرکانت همی گذرد از جوشیم
 مانند شانه کیود در جند پیشه.

گریه قامتی فردوسی، حرمت و عبرت انجمنش، فردوسی پادشاهه تقدیم
 انجمنش اوده اوده و انجمنش اولدوغی ایرانه رستاقی اولدوغی ایرانه
 سراینده اولدوغی و معنیات ویرمه، درت سینه غزیده ده داستان ایرانه
 مشغول اولدوغی صوکره بینه مشغول اولدوغی اوده اوده اوده اوده اوده
 کتیم و اوده اوده اوده اوده اوده اوده اوده اوده اوده اوده
 بیتی عادی اولدوغی شهنشاهی پادشاهه تقدیم انجمنش، پادشاهه تقدیم
 بر دینار و عداوتش اولدوغی عاده، بر خواهری رافعی در دین سعایت
 انجمنش و پادشاهه متعصب شتی و رافعی کوه دکنه اولدوغی
 و کندی متغیر بیتی، عسره میخندی و ایاه رخی بر قدر باره بی افسانه کو
 شاعره و بر خطم غزیده بی مظهر ایده عکس سولیم دکلرند، انجمنش بر دین
 کو موسسه ویرمه، بونی فردوسی استقصا ایرانه عداوت
 بونی فردوسی بر دینش، انجمنش کتورن بر دینش، بر دینش ده بر دینش
 احسانه ایرانه پادشاهه قنایه ایچوم، یازمه سیم و کیز فیمه عکله همراهه
 و طبرستانه قنایه ایچوم، امیده اولدوغی بغداده خلیفه، التماس
 بومست و زلجنا عکس بی نظم انجمنش، پادشاهه اوده اوده اوده اوده
 قنایه اولدوغی و عداوتش، کوهنیه کیزی با شامقده بولونده و غنی
 طبرستانه قنایه ایچوم و اولدوغی و عداوتش اولدوغی پادشاهه کتورن
 فقط کتورن ادم شتدک بر قایمینه کتورن، دیکر قنایه ایچوم، فردوسی
 جنازه سی جیقتورن، یا قنایه ایچوم و یا کتورن سینه باشق و ارکی
 اولدوغی ایچوم اولدوغی پادشاهه بی دینش قنایه ایچوم، پادشاهه
 خیره حرمت ایرانه مرعومه روفی شاه اولدوغی دینش، پادشاهه
 و سبیل و رباط یا پادشاهه فردوسی ایچوم ویردوا بیتی ۴۱۶
 نام بیتی (۴۰) یا خلیفه و قات انجمنش طوسی غار غنی
 مد فوله ایچوم

به مسه عمره

گویند که قدر که که خبر ترا بر دهد
آری دهد ولی بجزی دیگر دهد
مده بجز خویش را بجزی کذا شتم
عمری زگر بیاید تا صبر بر دهد
رفیقی (را ستانجی)

(سنه) او مېرکي رانده وروڼل و ميانوڼه کي در . صرفقاري
 يازمندر و او قدر سلسله و کم نره تخويل ايدلس کڼدي
 الفاظنهم غږسي نو لايله مار عاري کوز سويلرکي
 سويلمندر . که عتاسيب زماشته رز و شل قارون
 قور اولام رقي فرود سپرهم اول رقيقي طرغنده
 نظم ايدلسه ايمنه فردوسي بوني عينا قبول ايتدکني بيام ايد مور
 بز کرد زماشته عربلرک ايرانه غلبه سته عالمه عظيم بي اسدي
 طوسي نظم انيسه ريم بر روايت وارسه ملت رکدار .
 فردوسي بونره چکا ايمور . بهي شهنام لوره مالحقات ريم صرکته
 محلاوه لروارسه ده فردوسي رکدار . فتح به علي البنداري الاصبهاني
 ملول ايو بيه ره محبي به عارلک نامه شرا عرياح ترجمه ايمور

چرا ترا بلندي و سستی توئی
 ندانم چو نمی هر چه هستی توئی

طوسي علما سنه ايرقاسي کرکاني ملول موسي مدح ايتدکي محرم
 فر دوسيه سؤظم ايمنه صوره رؤيا کورمه